

CAROLA ARBEL

JURNALUL OZANEI

SEX, TERORISM ȘI SERVICII SECRETE
ÎN ORIENTUL MIJLOCIU

TRITONIC

București

1

Americanii-s în erecție, și-și închipuie c-au descoperit apa cu zahăr, sexul și marele oraș, caca de bivol (nu înțeleg expresia; „caca de câine“ ar fi mai potrivit; după cum se știe, căcatul de câine-i nimica, nu face decât să pută); acu' să nu înțelegeți că serialul ăla nu-i mișto de tot; este, da' chestia cu muierile dezlănțuite e veche de când bunică-mea-și făcea ochi dulci cu locotenentul — ea din balcon, el sub balcon — și-i povestea prietenei:

— Auzi Mery, locotenentul — dracu' știe cum îl cheamă! — pe dedesubt m-a cunoscut și m-a salutat.

Bunica n-a învățat româna niciodată și cred c-o amuză să vorbească aiurea. Vă mai amintiți de madama aia cu arsenicu'? Bovary? Ce mare dramă când ăla i-a ridicat fustele pe malul lacului!

— Nu mi-am înșelat niciodată bărbatul până acum.

Băiatu' a gemut de satisfacție și-a gândit: mi se brehăne, eu vreau să ți-o trag, indiferent câți au fost înaintea mea și câți or să mai fie după.

Și-acu' chiar vi se pare că-n zilele noastre, de ars sutiene și chiloți cu curu' pe-afară, femeile spun altceva idioților de amanți? Nu, auzi variante la care madam Bovary ar cădea leșinată:

— Știi, sînt io măritată, da' bărbatu-meu e impotent, nu m-a futut, numa' a încercat. De dezvirginat s-a ocupat ginecologul, când m-am dus să-i spun că mă doare pe dreapta când urci din muntele lui Venus.

Sau:

— Știi, bărbatu-meu e tot timpul la serviciu, cred că mă și înșeală, nu m-a atins cam de trei ani“.

Și, ăla, boul — amantul, *vuol' dire* —, în loc să-i zică de la obraz:

— Auzi, cucoană, din partea mea, poa' să te fi futut și regimentul treispe de infanterie, se zgâiește c-o mutră de găină congelată, picând în admirația pănzelor de păianjen de la curu' tipei.

Să fim serioși, care-i ăla de ține neapărat să facă muncă de pionierat, să-și aducă pickameru' și să spargă asfaltul? S-a dus, doamnelor, era fecioriei nevinovate, încă de când Marița și-o trăgea-n poartă cu Gheorghe și se ducea la dințar să-și coase înapoi fecioria. Dacă nu s-a dus chiar dinainte de Marița. Bărbații vor cel puțin Kamasutra și, dacă tânăra mireasă nu și-a exersat vaginul, cărând după ea prin salon un dulap de mărime mijlocie vreme de cinci luni înainte de căsătorie, apoi, după noaptea nunții, fuge la primu' bordel specializat în hamalâc și-și potolește imaginația sănătoasă.

Da' poanta aia, o știți?

—E prima oară că simt ce-i aia orgasm, numai cu tine mă simt femeie, numai tu mă urci pe culmile simțurilor, numai tu știi să mă mângâi, să mă săruți, să trezești în mine femeia...

—Păi, fă, vaca domnului, ar trebui să-i zică amantul, dacă vacă ai fost o viață-ntreagă și habar n-ai unde te mănâncă când tre' să te mănânce, apoi ce vină are nenorocitu' ăla care pompează la tine de-o veșnicie și tu stai ca scândura de călcat? Ăla, fă, plătește mâncarea, plătește îmbrăcatu', plătește rata la casă, ba-ți mai aduce și flori de sărbători, zile de naștere și decesuri, și-n loc de asta tu, ce-i fa'? — soacră ce ești! Mi-l bârfești mie că nu știe să ți-o pună ca lumea? Băi, toanto, acu' mi-a căzut fisa! Am și io nevastă acasă și-aia cam zace lată-n sulă, să vezi ce-o flocăiesc diseară...

2

Dar, ca să încep cu începutul: suntem trei, uneori patru, alteori mai multe.

Yemenita Rona, neagră ca tăciunele, subțirică trasă prin inel, cu sâni imenși, fund cârn, picioare aproximativ frumoase, vânează orice mascul care îi iese-n cale, îl fute temeinic și-l aruncă ca pe-o coajă de banană, poate-poate calcă o alta pe el să-și frângă gâtul. Face sex oriunde, în wc-ul public sau în grădina primăriei, în mașină sau în autobuz, la filme roz sau albastre ori la ea-n casă atunci când apucă să ajungă acasă.

Marocanca Tikva, blondă, plinuță, c-o gură de-ngroapă trei mahalale gen Podu' Roșu — ghicește-n cărți, cafea și plumb, fasole și alte oleaginoase —, trainică-n legături, prinde bărbați însurați și-i manevrează ca la circ, după care începe vechea melodie, lasă-ți nevasta, lasă-ți copilul, lasă-ți câțelul, lasă-ți oaia (porcul nefiind de comparație-n Israel); bărbatul respectiv se cară-n viteză. Tikva, plictisită deja de el, proțăpește altul și-o ia de la început.

Eu, Ozana — după cum se vede: româncă? Plictisită, blazată, violentă, vânătoare de inteligențe și, normal, de sex. Amândouă ar urma să fie bune-n concepția personală, dar nu prea iese așa. Care-i inteligent, are simțul umorului și ai ce vorbi cu el înainte și după, nu prea are ceva la mijloc; cel care are ceva la mijloc vorbește exclusiv despre politică, schimbarea guvernului, olimpiada invalizilor și viitoarele greve. Greu de îmbinat plăcutul cu utilul și, uneori, mă las păgubașă: nimeni nu-i perfect, oricând poți avea doi amanți — unul de pat, unul de minte — totu-i să nu se întâlnească, altfel devin amândoi dușmani de moarte și inimă neagră.

Femei, vi s-a întâmplat vreodată să vedeți cum arată un mascul care nu vă e bărbat cu acte, pus față-n față cu concurența? Unul de-ăla de știe că n-are dreptul să

facă scandal, să bage mare cu amenințări, să scape și el o labă și-o înjurătură ca la ușa cortului, că poliția-i pe el cât casa? Jalnic, femeii, jalnic de tot! Se lamentează: „Ce-mi lipsește mie de mă înșeli? Ce, eu n-am pulă? Ce, eu nu te satisfac? Ce, eu nu-ți cumpăr cadouri?“ etc., etc. Și dă-i cu bocete și rugăciuni, să ferească Dumnezeu.

Și imaginează-ți ce înseamnă să fie doi, pe rând, că nu poți să vorbești cu amândoi deodată; de fapt, amândoi părăsesc pentru început câmpul de luptă, trântind orice se poate trânti, apoi, după câteva zile, când și-au făcut ei bine socotelile, dau un telefon de palpăre a situației: dacă accepți discuția apoi începe beleaua, dacă nu, insistă; după primul începe al doilea; cel mai repede sună ăla mai tare-n futut; intelectualul se lasă mai greu, stă ore-ntregi pe wc cu ziarul în mână și se gândește la răzbunări cumplite, nu mănâncă, nevasta-l crede bolnav de stomac și-i face ceai de mușetel, copiii umblă prin casă-n vârful degetelor: „tata nu se simte bine“; în vremea asta, bolnavul de înșelare privește-n gol ca o vacă gestantă așteptând să-i pice-n cap Evrika! celebră și neasemuită. La urmă, cedează: dă un telefon amenințător și categoric, că așa ceva, în principiu, nu se trece cu vederea, însă el te iubește și te apreciază, ești o femeie formidabilă-n fond și tot restu' de căcaturi uzuale; dacă se poartă așa apoi urmează să-ți bagi bine-n capu' ăla sec că tu ești pentru el aia bună-n pat și alta e cea cu intelectul, probabil aia de-acasă, aia care nu i-a mai dat pizdă din primul război mondial. Când ai ajuns la concluzia asta cu patul și te-ai enervat destul că nu ești apreciată pentru adevăratele tale calități care diferă de la caz la caz, adică să fii bună-n pat când intenționezi să te fuți, nu când ți se fute capul concomitent, îi spui tipului bye-bye și la revedere, da' nu exact cu cuvintele astea, ci cu altele, mai din suflet, cum ar fi de-un exemplu: „ia mai du-te dracu' de impotent, că te-am suportat destul“ ori alte variațiuni pe tema dată. Potentul,

în schimb, după ce și-a macerat minimalizarea bărbăției, o ia vesel:

— Auzi, ai chef să ne vorba-aia, că mi-e dor de tine.

Iată, în fond, o propunere cinstită și la obiect. Asta se aprobă fără rezerve, toată lumea a învățat lecția, bărbații și eu împreună cu ei, dar asta nu-mi ajută la nimic: voi căuta un nou intelectual pentru suflet, dar nu mă voi lasă până nu-l bag în pat și-o să am așa niște surprize de-o să-mi iasă ochii prin cur. Vreți exemplu? Iată:

Pe Y l-am cunoscut pe net, pe-un grup de discuții, ici o frază, dincolo o aluzie, o glumă, o atenție, o măslină, din una-n alta am ajuns să ne dăm întâlnire, la Kapulski — asta-i o rețea de cofetării — urma să mă recunoască după îmbrăcăminte. Că, după inteligență, n-avea cum acolo! Stând pe scaun, nu puteam nici să recit de nebună: „Viitor de aur țara noastră are“ și nici să-mi fâțai curul, să-l vadă cum arată.

3

Acuma să nu mă-nțelegi greșit, nu-mi petrec tot timpul alergând după bărbați! Nuuuu, uneori alerg și după femei. După copii mai puțin. Sigur, deja m-ați clasificat: umblu după bărbați, sunt lesbiană și pedofilă-n timpul liber! Păi, vedeți cum sunteți? Ca maică-mea; săriți să judecați oamenii după o primă impresie, și-asta fugitivă: ăla-i urât, deci e rău; e chel, deci e prost; are un picior de lemn, deci are păduchi.

Nu-i frumos, eu fug după oamenii ăștia indiferent de sex, apartenență religioasă sau politică, fiindcă asta mi-e meseria.

Îhî, eu sunt politistă. De-aia cu uniforma albastră, dar nu merg în uniformă albastră decât la paradă; și nici măcar atunci nu-i albastră, ci bleumarin. Da, am

tot ce-i trebuie unei polițiste. Nu zic polițist ca să nu-mi cereți o poză cu penis, al meu personal, că de-ăla n-am, da' pot face rost, numa' că nu va fi lipit de mine în partea obișnuită-n mod normal. Dar am cătușe și pistol; am și de-aia, insignă, și am și lanternă, bulan; cu astea ne-au dotat, mai nou, de la americani cetire, că tot ce-i greu luăm de la ei; am și spray lacrimogen și aparat cu socuri electrice, plus telefoanele; dacă ies cu toate astea după mine poate să fie infractorul olog și să aibă multă bunăvoință, tot nu-l prind; nici să mă fugărească el pe mine să-l prind, nu-l pot prinde; singurul lucru pe care-l pot face este să stau pe loc și să zdrângănesc din toate lanțurile și aparatele mele: o stație radar pe două picioare.

De-aia toată povestea asta — în afară de pistol, insignă și cătușe — stă-n birou; telefon celular, numai unul, și-ăla sună imediat ce-aș vrea să tacă.

O să mă întrebați acuma dacă-s și proastă ca polițistii; sigur că-s proastă, că, dacă nu eram, făceam și eu o meserie, ca toate femeile; mă făceam profesoară și încercam să le bag elevilor noștri literatura universală-n cap sau istorie sau geografie, și, după ce încercam chestia asta vreme de câțiva ani, tot omoram câțiva și mă găseați scriindu-mi memoriile, însă de partea cealaltă a gardului.

Puteam să mă fac, de exemplu, asistentă socială; asta iar e o meserie bună pentru femei: postul de Maica Tereza-n haine civile; care cum se 'nervează, îi rade una-n bot asistentei sociale, și divorțatele și ex-bărbații lor și bețivii și drogații și târfele. Nu, nu cred că aș fi avut răbdare să iau atâtea scatoalce peste bot, deci alegerea mea e, totuși, cea mai bună. Mă rog, una dintre cele mai bune, ca să nu jignesc pe careva.

Înainte de uniforma albastră, însă, și de orice altceva — orice, dar orice, orice altceva — sunt mama unui băiat care, așa cum mi-a spus o prietenă pe care-o citez, îmi face cinstea să fie copilul meu.

Normal, fiul meu are tată, care nu mai este bărbatul meu, dar este tatăl lui, și ei doi se înțeleg bine; deci eu l-am iertat că n-a reușit să fie un soț bun, că nici eu nu cred c-am fost o soție bună: amândoi suntem soi rău, porci de-ăia mangalița, cu botul lung de băgat în toate găurile.

Eu, ca și-acuma, umblam pe coclauri după tot felul de persoane; el a umblat o vreme pe coclauri cu tot felul de femei și pe urmă a început să le aducă acasă. O dată l-am prins, pe urmă nu l-am mai prins în casă; adică i-am zis „Să nu te mai prind în casă“ și nu l-am mai prins. S-a cărat, am divorțat. Cred că n-am fost unde trebuia când trebuia nici unul din noi.

Acuma că v-am pus în temă, așa-n mare, cine sunt, putem continua cu tipul ăla inteligent și glumeț, Y. L-am așteptat la Kapulski, ziceam; a venit, cred că arăta cam nasol, așa arată și-acuma, din câte-am auzit, numai că și-a lăsat și barbă, ceea ce poate să-l facă înspăimântător, însă compensează prin inteligență. Mda, compensează.

Și, ziceam, când a venit, parcă a venit la masă Golemul, știți care, ăla din poveste, ceva imens și galben; da' de-a dreptul imens și de-a dreptul galben — asta-i culoarea lui —, un fel de galben. Am zis slavă-domnului când s-a așezat pe-un scaun. Și scaunul ăla a gemut mortal, da' nu s-a prăbușit: știu ăștia să facă scaune pentru toate fundurile. Eu mi-am mai luat o cafea, el și-a comandat un ceai; ar fi trebuit să mă pună pe gânduri ceaiul, dar nu m-a pus: multă lumea bea ceai. Mi-a povestit că-i însurat cu o doctoriță, că ea s-a convertit la iudaism, că s-au cunoscut undeva-n Franța, că ea nu reușește să-și treacă examenele de doctoriță aici în țară și că el vrea s-o lase.

Și asta ar fi trebuit să mă pună pe gânduri; da', deh, proastă ca o polițistă, nu m-a pus pe nimic, nici măcar pe gânduri, că rămâneam dracu' acolo și de multe chinuri mă scuteam.

Ne-am mai întâlnit o dată, după două săptămâni, fiindcă el a insistat, chiar că n-aveam nici timp și nici chef de amor — era o grămadă de treabă la serviciu și alergam cu toții de nebuni, cam ca acum —, dar, deh, femeie, ochi alunecoși, inimă zburdalnică; am acceptat să mai bem o cafea eu, un ceai el... și iar numai atâta, vreme de două luni, pe urmă m-am obișnuit cu urâtenia lui — parcă nu-l mai vedeam chiar așa —; ba l-am și lăsat să mă sărute și să-mi pună mâna pe țâțe, da' nu mai mult.

Se aștepta, probabil, să-l invite la mine, numai că eu la mine nu invite bărbați — pe cel de-acum l-am invitat după un an —; oricum, relații de-astea de pe net nu invite acasă, și-a pus pofta-n cui. Așa credeam eu, că voia să-l invite acasă: mare dobitoacă!

Mozol în mașină; cunoașteți, așa-i? OK, asta făceam, ne mozoleam ca ăia din liceu în mașină; ne întâlneam cam o dată pe săptămână și nu mai mergeam la cafea sau ceai cu el, ci ne mozoleam în mașină — mașina lui; de fapt nu a lui, a firmei la care era partener, nu rețin ce firmă era, nici nu contează —; ieșeam din mașină să mă urc în mașina mea absolut înțepenită — recunoașteți că nu-i simplu să te tot sucești pe după volan —, și nicio dată nu m-am întrebat de ce nu încercă să facă dragoste cu mine, îmi închipuiam că e de modă veche... Sunt o femeie normală, am și hormoni care funcționează normal, la timpul și la locul potrivit, am văzut că el nu ia inițiativa și, într-o seară, când deja simțeam că mă ia dracu' i-am zis:

— Vreau să facem dragoste, acum!

— Păi, știi — mi-a zis el — eu iau pastile împotriva tensiunii și sunt impotent. Ar fi meritat să-mi vedeți mutra!

4

Mi-era groaznic de milă; de mine însămi, de cine altcineva? înclinam să-mi trag un glonte-n cap, să nu mai sufăr, dar mi-am amintit că un glonte-i o chestie serioasă și doare — am mai avut câteva —; am renunțat și m-am gândit să-l omor pe el; nici asta nu era o idee, și-așa era mort și eu am copil de crescut, meserie de făcut, rate la casă de plătit.

Mi-am adunat demnitatea împrăștiată pe banchetă împreună cu sutienul și-am plecat în viteză; n-am mai avut un astfel de impuls de când căteava mea a fugit după niște oi și mi-a fost frică — grozav de frică — c-a lichidat-o pe una și la noi în casă nimeni nu mănâncă carne de oaie. Știți, problema nu-i să te bagi într-o legătură, ci să ieși din ea. Ați avut vreodată o legătură cu un impotent? Nu domnilor, nu voi cu voi înșivă, mă refer aici la doamne! Dacă n-ați avut, vă sfătuiesc, verificați povestea asta înainte de-a vă băga-n bucluc; să scapi de un impotent e la fel de greu cum este să scapi de acnee: chiar dacă te-ai lepădat cu chinuri grele, semnele rămân pe toată viața.

Tipul atâta s-a miorlăit, a scâncit, a behăit, a amenințat, că mi-a venit să fug din țară; habar n-aveți ce propuneri de sex mi-a făcut: sex oral, sex manual, tot felul de aparate, raiul nimfomanelor, numai că eu nu-s nimfomană, ci numai o femeie normală care pretinde, care-și dorește, care cere cu tot dinadinsul ca de pulă să fie musai atașat un bărbat. Sună logic? Poate da, poate nu, însă asta-i situația.

Povestea s-a terminat cumva-cumva, da' am rămas cu coșmaruri, mi-a fost teamă să cunosc vreun bărbat și să ies cu el la o cafea fără să-l întreb dacă-i potent sau impotent. Tipii erau șocați — sau amuzați —, da' să le fie de bine! Bărbații cred că numai pe ei îi dor coaiele când se-ncălzesc fără rezultat; domnilor fiți pe

pace, nici femeilor nu le merge mai bine. Ba chiar mai prost. Sâni care se umflă, sfârcuri care ustură și ard, presiuni și crampe-n vagin, ca să nu mai vorbim de nervi, nervi: musai să-i scoți pe cine-ți iese-n cale și, din păcate, în momente de criză-ți ies în cale cei/cele mai bune prietene sau rudele sau animalele casei. Imediat după faza cu declarația publică de impotență m-am dus să beau o cafea cu Rona, și biata fată a luat-o-n dinți fără prea multă vină; adică o vină are și ea...

Da' tocmai mi-am adus aminte că, înainte de Y, l-am cunoscut pe G; ăsta e un tip într-adevăr mișto. Necazul a fost cu mine, nu cu el. Aproximativ tot prin net ne-am cunoscut, dar altfel; n-o lungesc. Ne-am întâlnit o dată, tot la Herzelia, dar în Pituah, nu la cafea și ceai, ci la cafea și încă o grămadă de lucruri pe care eu nu le mănânc, dar au fost pe masă. G arată mereu ca un motan care-a mâncat smântână și-i fug ochii la o altă smântână, știți cum vine asta: ochi lucioși, veseli, de-ăia de vorbesc și fără gură; pe scurt, un bărbat care merită să-l bagi în pat, dar, când ai hotărât s-o faci, apoi tre' să fii sigură că nu stă mult acolo și că urmează să te consolezi cu ideea că-i în mai multe paturi. De băut cafea n-am mai băut...

A doua întâlnire ne-a dus în pat, al lui, un pat ciudat de-ăla de vedetă de Hollywood, semăna cu un catafalc pe care zeul mascul urmează să-și sacrifice victima femeie spre cinstirea zeului Amor — mai exact un altar de sacrificiu — cred că cearceafurile de saten erau roșii sau negre; oricum, să te fuți pe niște cearceafuri de saten e un blestem serios! Țineți minte chestia asta: să-i duceți celui mai dușman-dușman de ziua lui cadou cearceafuri de saten. N-ai nici un pic de stabilitate pe ele, aluneci în toate direcțiile pierzând controlul, ca o barcă pe-o mare agitată, picioarele-ți alunecă-n jos, mâinile n-au de ce să se apuce, în altă poziție genuchii-ți alunecă-n spate, coatele-ți alunecă-n părți, chestia aia de sub tine

se adună și mai face și cute care te sufocă; în momentele super-super, când tu vrei să faci ceva cu un orgasm — adică bărbatul e fix unde trebuie —, cearceaful are idei personale și ăla, masculul, o ia la vale sau la deal. Știți ce senzație-i să pierzi un orgasm din cauza unui cearceaf? Îți vine să dai foc la casă! Patul ăla era și înalt, v-am zis: un fel de altar; în dracii pe care-i aveam de la gimnastica satinată, am vrut să merg să fac un duș: am aterizat jos din pat c-o viteză de cam 14 m/s. și era cât pe ce să-mi rup un organ vital, piciorul stâng. I-am declarat lui G, cu jale-n suflet:

— Ori ne furem la hotel, în condiții umane, ori o lăsăm moartă. Eu, — chiar dacă omul ăla care face cu noi antrenamente la poliție se laudă că suntem în formă excepțională —, eu nu sunt Nadia Comăneci și nici n-am să mai fiu vreodată.

A treia oară ne-am întâlnit la hotel Dan Panorama, în Tel-Aviv; acolo a fost ok și cu tot dichisul — unul din masculii buni pe care i-am avut, nu excepționali, dar buni —; problema era alta: nu reușeam să mă apropiu de el psihic. Pur și simplu în afara patului mi-era absolut străin: asta nu-i o chestie sănătoasă. Nu poți folosi un bărbat pe post de vibrator. Mai ales un bărbat ca G: are tot ce-i trebuie ca să fie apreciat pentru el însuși, nu pentru futut. Și iaca, nimica din tot restul nu m-a interesat: nu cultura lui fantastică, nu simțul umorului care dădea pe-afară din el în orice secundă, nu faptul că este un bărbat căruia-i place să dea, fie căldură, fie tandrețe, totul și orice. G mi-era străin, total străin.

La hotel, după ce-am făcut sex, s-a dus în baie să se spele; a început să recite din „Cidul“, o versiune adaptată pulii lui personale, un fel de odă a soldatului aflat la datorie. Fată dragă, mi-am zis, ăsta-i grozav, așa cum gândești, da', la el, chestia-i organu' și el însuși, nu face nimic pentru tine, nu-l auzi cum cântă oda spermei pierdute? Ia, du-te tu-n durerea ta, că vestală n-ai fost

niciodată și bărbați sunt căcălău! Deja-mi făcusem planul cum să-i declar, cu ochi senini și glas cald, că e de preferat „să rămânem prieteni“, da' nu m-a lăsat inima atunci, pe loc. Părea un copil mulțumit c-a reușit să-și asambleze avionul de plastic exact așa cum scriu instrucțiunile și-n timpul cel mai scurt; am amânat.

Ne-am întâlnit din nou, tot la el acasă, la dracu-n praznic; s-a îmbătat crunt, dar nu făcea urât la beție, ci numa-și povestea viața; era mai mare ca mine cam cu vreo 13 ani și-și povestea viața: părinți, unchi, familie, carieră, foste neveste — multe, de fapt —, prunci, totul. M-a fascinat și l-am ascultat cu plăcere, la faza cu patul a adormit brusc și-a început să sforăie. În patul altar, marele preot a adormit cu cuțitu-n mână! M-a lovit un râs c-aș fi trezit tot cartierul, habar n-am dacă nu l-am și trezit, dar G sforăia-n continuare. Săracul! Am luat în considerație că muncește, că nu mai e tocmai tânăr, c-a băut, că, de fapt, nici măcar nu mai aveam chef de futut cu el. Am alunecat din cearceafulile de saten antipatice și m-am îmbrăcat, pe urmă m-am cărat cu discreția unui spion de la Mossad care-a primit o adresă greșită și, în loc să intre la teroristul arab, a intrat peste-o babă surdă și arțăgoasă.

G mi-e și-acum prieten — de departe însă — unul din cei mai buni, aș zice chiar dintre cei mai dragi.

5

După fuga rușinoasă cu sutienul în mână din mașina lui Y m-am refugiat la Rona. O femeie în călduri căreia i se declară-n față că nu poate fi ajutată pe cale naturală nu se poate destăinui decât altei femei care să-i înțeleagă umilința, ura și jalea. Problema cu ea e că marțea-i ziua ei de casă, curățenie, frecat și lustruit, Rona-i bolnavă de curățenie, casa ei e mereu ca un pahar, da'

nu face mutre când alții murdăresc, face mutre atunci când nu e lăsată să curețe. Tot marțea, Rona are și vizită la părinți; asta-i încurcă socotelile, dar, față de familia religioasă, musai să respecte tradițiile; altfel, se supără tata și se supără mama și Rona nu mai poate cere bani când are nevoie și, cum o să vedeți mai jos, are mare nevoie.

I-am sunat la ușă cu nervi și Rona a deschis tot cu nervi; cred că era după baie și se pregătea să intre-n pat cu o carte sau să vadă ultimul film de desene animate porno; oricum, n-a părut mulțumită de oaspeți, dar mulțumirea ori nemulțumirea ei cădeau între scaune față de nemulțumirea mea personală.

— Arăți cam ca una futută și neplătită, se exprimă Rona cu economie de comparații, simțind că nu e momentul de chestii mai dure.

— Nț, mai ales nu futută, că, la faza cu plata, nu se pune problema.

— Aaa, ăsta-i tipu' cu o cafea tu, un ceai el; m-am lămurit! Ia povestește tu la mama, ce a făcut frumușelul, că la ceva bun ți-am spus că n-ai la ce să te aștepți. Corect. Rona a prevăzut un viitor negru acestei legături, l-a numit pe Y libidinos, scabros și, după părerea ei, impotent notoriu, dar eu întotdeauna sunt mai deșteaptă, drept pentru care mereu primesc șuturi în fund —, cu avertisment, da' le primesc.

Râsul ei a zgâlțâit clădirea; babele vecine, obișnuite cu zgomote ciudate venite din apartamentul bizarei lor concetățene, n-au reacționat: părea, oricum, o schimbare-n bine vis à vis de gemetele și țipetele clasice. În hohotele de râs, dantela capotelului pe care-l purta Rona s-a deschis, căzând în jos de pe umeri, pulpele, în continuarea ciolanelor, bătând în podea ritmul râsului, au ieșit în lumina galbenă, ca a lumânărilor — lumină-n care noi, femeile, arătăm cel mai bine de pe lume —, ok, și-n acea lumina dulce, aș putea zice, au apărut, în

toată cruzimea lor, perii negri și bățoși de pe umerii, mâinile, pulpele și picioarele Ronei.

— Bleah! Când te-ai depilat ultima oară, cimpanzea hodorogită?

— Vaaai! face Rona un gest de-ăla, adică mișcă mâna din încheietură, cu lehamite, un fel de „pa-pa!“, tăiat la mijloc de-o secure homosexuală —, știi bine, dragă, că am plătit pentru epilatie cu leizer; și-acuma mă duc la ei o dată pe lună, numai să-mi scoată tot părul; e a cincea ședință și bestia asta neagră nu se rărește de loc; vai de mine și de mine, ce-am să mă fac! — și Rona începe să bocească, punând, pudic, antebrațul la ochi.

Fără peruca cărlionțată, cu părul ei natural scurt și rar în creștet, într-un început clasic de alopecie paternală, cu corpul scund păros și mușchiulos, sânii mari apărând brusc în ochii omului — toate astea dădeau o senzație de suprarealism, ceva ca-n filmele unui regizor spaniol pe care mereu uit cum îl cheamă.

— Ce te holbezi așa la mine? întrebă Rona indignată. Trecând peste faptul că mă deranjezi în ziua de curățenie, că vii să-mi plângi pe umăr sexul ratat c-un tip de care-ai fost avertizată să te ferești, mai ai și reproșuri la adresa înfățișării mele fizice fără de cusur? Ce, dacă am păr? Ți-am zis și-ți repet: sunt femeie ca și tine, ca și tot restul, numai că natura m-a băgat într-un corp de bărbat și o să-i arăt eu naturii ăsteia pe unde se pișă peștele!

— Faptul că ești o femeie nu te împiedică să te fuți în cur și să pozezi în damă de înaltă societate; las-o moartă, că parcă ai uitat să-ți iei hormonii, așa te porți!

— Daaa, sare Rona grațioasă, am uitat să-mi iau hormonii!

Fuge spre dormitor, revine cu vreo 20 de pastile colorate și un pahar cu apă: înghite satisfăcută. Exact! Nu trebuie să vă lăudați cu cine știe ce perspicacitate, ieșită din comun: Rona este Roni, născut bărbat, dar